

PADOLNY (3) ai

a *pochylone; teksty nie oznaczają ó.*

sg f N pãdolnã (1). ◊ [A pãdolnã. ◊ I pãdolnã.] ◊ L pãdoln(e)j (1). ◊ n A pãdoln(e) (1). ◊ [pl N subst pãdoln(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Przymiotnik od „padol” ‘dolina’ lub padole’ (3) :

Zestawienie: n-pr »Brona (Bran) Padolna« = *brama w Jerozolimie, prawdopodobnie prowadząca do doliny Ben-Hinnom; porta vallis Vulg (1):* Pobudował też Ozyafz wieże w Ierufálem ná bronie narożney/ y ná bronie Padolney Leop 2.Par 26/9; [2.Esdr 2/13 (Linde), 3/13].

a. Będący doliną (1) :

W przeciwstawieniach: »gorzysty, [gorny] ... padolny« (1): rofkázác im áby z nienaglá cícho vff zá vffem wyieždzał ná mieyfce gorzyfte/ álbo padolne BielSpr 26v; [Wízelka rzecz roftąca/ głębiey ná fuchey á gorney ziemi/ zásię ná wilgotney y padolney miálczey ma być fádzona. Cresc 1571 664].

[Szereg: »padolny a niski«: Ale mieścá padolne á niłkie przeciwną fpráwuią rzecz. Cresc 1571 653.]

b. Rosnący w dolinie; przen (1) : NA [lege: ja] kwiát polny/ y Lilia padolna [Ego ... *lilium convallium*]. Leop Cant 2/1.

LWil